

POT

Glasilo župnij Polhov Gradec in Črni Urh

Izdaja Župnija Polhov Gradec. Odgovarja župnik Bogdan Oražem.

m
a
r
c
e
s
e
c

2
0
1
8

l
e
t
n
i
k

XXVI

Iz roda v rod

Številne družine vero povezujejo zgolj z molitvijo, obiskom svete maše in dejavnostjo v župniji. Ne zavedajo pa se, da je Božje ljubeče navzočnosti in milosti polno tudi naše vsakdanje družinsko življenje in predvsem način, kako ga živimo. Družinam moramo pomagati, da se bodo zavedale prejetih milosti ter duhovne razsežnosti svojega vsakdanjega življenja in začele nanj gledati z drugačnim pogledom. Družina ni nič manj kot domača cerkev.

V družini sta starša tista, ki jo vodita ter otroke spremljata in vzgajata v veri, tako kot duhovnik vodi zaupano mu verno občestvo. In končno je družina tista, ki kot zakrament svetega zakona človeku daje gotovost sprejetosti in vseživljenjske zvestobe tako v odnosih med družinskimi člani kot tudi v odnosih, ki to ljubezen in zaupanje posredujejo navzven.

Lučka

Kazen nikoli ni rešitev za težave neposlušnih mladostnikov.

Vzgoja z ljubeznijo je zgled vsake pedagogike in vsake vzgoje, ki dasta kaj nase.

Pedro Opeka

Po evharistiji postajamo božji domačini

Vlanskem pastirskem pismu smo razmišljali o zakramentu svetega krsta. Poudarili smo pravico vsakega otroka ali odraslega do krsta, ne glede na težavnost ali nepopolnost družinskih razmer, v katerih živi. Krst namreč pomeni vstop v svet vere, najosnovnejši dostop do Božje ljubezni. Človek je vse od greha prastaršev zaznamovan z odtujenostjo Bogu, čemur pravimo izvirmi greh, krst pa ga vrača v stanje prvotnega prijateljstva z Bogom.

Krst pomeni odločilni korak na poti posredovanja vere, saj predstavlja prvi korak človekovega vstajenja. S Kristusom smo namreč pokopani v njegovo smrt in z njim vstanemo; naše življenje je z njim skrito v Bogu (Kol 3,3). Vendar je pot treba nadaljevati ter novokrščencu, zlasti otroku, pomagati, da od obhajanja zakramenta pride do izpovedovanja osebne vere in življenja po njej.

Če pomeni sveti krst začetek poti vere, potem je zakrament svete evharistije njeno bistveno nadaljevanje. Evharistija hrani, krepi, pogloblja in varuje krstno življenje v nas. Krstni odnos s Kristusom je treba oživljati, očiščevati in negovati, sicer nas ovinki življenja zagotovo oddaljijo od njega. Sveti krst ne zadošča za polno življenje vere, kajti tudi novo življenje potrebuje hrano. Obhajanje svete maše, poslušanje Božje besede z odprtim srcem ter pogost in hvaležen prejem obhajila nam namreč omogočajo, da vedno bolj postajamo to, v kar smo bili prerojeni v svetem krstu.

V Sloveniji je v osemdesetih letih k prvemu obhajilu pristopilo še več kot 90 odstotkov otrok, ki so prejeli sveti krst (93 %), konec devetdesetih le slabih 80 odstotkov (78 %), danes pa prvo obhajilo prejme le še 68 odstotkov krščenih otrok. Ker se število cerkvenih porok manjša oziroma narašča števi-

lo zunajzakonskih skupnosti, ki so običajno šibkeje vpete v življenje Cerkve, se bo ta odstotek verjetno v prihodnje še nižal.

Škofje želimo poudariti, da brez rednega obhajanja svete maše nujno ostajamo izbirni ali oddaljeni kristjani (PIP 42). Mnogi krščeni, ki ne poglobijo poznanja vere in dejansko ne zaživijo svoje krščanske istovetnosti, se lahko razvijejo celo v vnete nasprotnike vere. Zato je pomembna zavest, da z rednim obhajanjem evharistije ostajamo Božji domačini; združuje nas z Bogom Očetom po Kristusu v Svetem Duhu.

Ko se hranimo s Kristusovim Telesom in Krvjo, postajamo Kristusovo skrivnostno telo, ki je živo cerkveno občestvo. »Potemtakem niste več tujci in priseljenci, temveč /.../ domačini pri Bogu« (Ef 2,19). Starši, pomagajte že malim otrokom, da ostanejo »domačini pri Bogu«, in jih čim pogosteje pripeljite v domačo cerkev k Jezusu pod podobno kruha.

Evharistija se tako izkaže za ščit naše vere, ki ga kristjani danes potrebujemo prav tako kot nekoč. Varuje nas pred stranpotmi in nam daje moč, da živimo v pristnem krščanskem duhu, kot pričajo mučenci. V času Dioklecijanovih preganjanj leta 304 po Kr. so obtožili in usmrtili 49 etiopskih kristjanov, ker so nezakonito obhajali nedeljsko evharistijo, ker je cesar leto poprej s posebnim odlokom prepovedal javne shode kristjanov. Tedaj so abesinski mučenci izrekli pretresljiv stavek, ki odmeva skozi vse čase: »Brez nedelje ne moremo živeti.«

Dragi bratje in sestre, prosimo vas, da storimo vse, kar je v naši moči, da bodo novokrščenci začutili tudi osebno pripadnost Kristusu v Cerkvi. Kot najbolj običajna pot se nam pri tem kaže prav redno obhajanje zakramenta svete evharistije.

Končno škofje spodbujamo vse odrasle, ki

nimate ovir za prejem svetega obhajila, da z zaupanjem pristopite k temu svetemu obedu. Sveto obhajilo namreč odpušča grehe, ki ne potrebujejo zakramentalne spovedi, in tega se slovenski kristjani premalo zavedamo. Prvi sad oltarne daritve, pri kateri se posedanja Kristusova daritev na križu, je odpuščanje grehov in poživitev Božjega življenja navzočih. Kristjani prvih stoletij so to dobro razumeli: »Če se vsakokrat, ko se njegova kri preliva, preliva za odpuščanje grehov, tedaj jo moram vedno prejemati, da bi vedno odpuščala moje grehe. Jaz, ki stalno grešim, moram stalno imeti zdravilo« (sveti Ambrož, Sacr. 4, 28).

Obhajilo, kot rad poudarja papež Frančišek, ni nagrada za popolne, temveč zdravilo za grešnike. V resnici nas Gospod vedno preseneti, ko nam kaže, kako nas ljubi tudi sredi naših slabosti. »On je namreč spravna daritev za naše grehe, pa ne le za naše, temveč tudi za ves svet« (1 Jn 2,2).

V želji, da bi kot posamezniki in kot občestvo vedno bolj rastli v živem in prisrčnem odnosu z Gospodom, vas lepo pozdravljamo in nad vas kličemo Božji blagoslov.

Vaši škofje

Dan, ki ga je naredil Gospod

(Praznovanje župnikovega petdesetega rojstnega dne)

Soboto 17. februarja 2018 si bomo zapomnili kot enega najlepših dni v župniji. Na predvečer župnikovega petdesetega rojstnega dne smo se v izjemno velikem številu zbrali k zahvalni maši, zatem pa v Kulturnem domu Jakoba Trobca še skupaj praznovali. Začelo se je že ob 13. uri, ko se je pred župniščem zbrala množica, ki je ob

izkušeni možeh pospremila postavitve čudovitega mlaja s simbolom knjige – Svetega pisma – in pomenljivo željo: Bog vas živi! Zahvalna maša ob somaševanju župnikovih prijateljev – duhovnikov – je napolnila cerkev do zadnjega kotička. Uvodna pesem Jaz sem otrok Marijin, zahvalna pesem, govori, ki so predvsem izpostavljali hvaležnost, da smo lahko župnikovi – Bogdanovi prijatelji ... vse to je pokazalo, kako lepo je, da lahko praznujemo skupaj, kako pomembna je skupnost, kako pomemben je gospod župnik, ki nas tako zbere, kako pomemben je Bog, brez katerega takega praznovanja ne bi bilo. Za prevoz izpred cerkve v Kulturni dom Jakoba Trobca je gospoda župnika pričakal fičko (tak je bil tudi njegov prvi avto). Množica, ki je do vseh možnih kotičkov napolnila kulturni dom, je nazdravila slavljencu, zatem pa z navdušenjem in obilo smeha pospremila program ter se zadržala v prijetnem pogovoru še pozno v večer. Bil je to pravi Bog-dan, če si sposodimo eno od iskrivih idej iz kratkega filma, ki je predstavil osrednjo osebnost večera.

Zahvala vsem

Hvaležnost nas dela boljše, hvaležnost nas napolnjuje s srečo. In te hvaležnosti je ob praznovanju župnikovih petdeset let res veliko. Ker smo bili del praznovanja vsi župljani, se najprej zahvalimo kar drug drugemu, da smo tako lepo sodelovali – in s svojo prisotnostjo naredili za praznovanje največ. Da pa sta se popoldne in večer odvila, kot sta se, ima zaslugo preko osemdeset posameznikov, ki so ob osrednjem odboru poskrbeli, da stoji mlaj, da je bila oblikovana tako lepa maša in da je bil večer v kulturnem domu tako prijeten – tako po vsebini programa kot po tistem, kar je bilo na mizah. Hvala vsem, ki ste oblikovali celoten program – tako tistim, ki smo jih vi-

deli, kot vsem, ki so v ozadju poskrbeli, da je šlo vse lepo in prav. Vsak sam dobro ve, s kakšnim veseljem se je vključil in prispeval k nepozabnem prazniku vse župnije. Potem najlepša hvala gospodu župniku, ki je z veseljem, dobroto in obilo dobre volje, tudi njemu značilne hudomušnosti, poskrbel, da sta popoldne in večer minila v izjemnem vzdušju. Posebej pa hvala vsem župljanom, ki ste s pripravo, posebej pa z udeležbo pokazali, da smo hvaležni za našega župnika, da smo radi v njegovi družbi in da mu želimo vse najboljše. Voščilo župnije, kot smo ga slišal v cerkvi, objavljamo spodaj.

Marjan Bradeško, tajnik ŽPS

Voščilo župnije gospodu župniku

Spoštovani gospod župnik, dragi naš Bogdan.

Lepo je to ime. Bogdan. Od Boga dan. Večkrat za koga rečemo, da je od Boga dan. »Tebe je pa sam Bog poslal,« slišimo. Prepričani smo, da so tudi za vas že velikokrat tako rekli. Najprej so vas gotovo bili na tak način veseli vaši starši (oče je danes med nami). Tako pa so vas sprejemali tudi številni, ki ste jim v življenje prinesli veselje, srečo, tolažbo, upanje, da, tudi navdih.

Ničkoliko spodbude ste nam dali, posebej našim mladim, in veliko prijaznih nasmehov ste nam naklonili. Tudi v vaših odličnih pridigah smo doživeli trenutke, ko smo se zamislili, prišli do spoznanj, našli novo upanje, da, tudi zasmejali smo se. In nasmejali, še posebej na druženjih, izletih, pa tudi pri delu.

Vedno ste znali povezati roke in misli. Lepe, obnovljene cerkve in oltarji po naših podružnicah in tule pričajo o tem, da so vaše roke znale poprijeti za delo. Obenem pa vaša modra beseda prihaja med nas že dvajset let, s prižnice, iz mesečnika Pot, pa tudi ob

še tako bežnih srečanjih vedno kaj porečete. Da se razjasni oko, da se usta razširijo v nasmeh, da zasije sončen dan.

V naš kraj ste pred dvajsetimi leti prinesli mladost, nov zagon, odprtost. In te mladosti je tudi danes v vas še obilo, vaša vnema in energija sta taki, da vas moramo včasih že kar malce ustavljati. A obenem vemo, da vas spremlja Bog, za kar smo mu hvaležni in ga v tem prazničnem trenutku tudi prosimo, naj vam še naprej stoji ob strani. Ker pa smo župnija Marijinega rojstva in stojimo pred mogočnim Marijinim oltarjem, vas nocoj priporočamo tudi nebeški Materi Mariji. Hvala Bogu in Mariji. In hvala vam, da smo skupaj že dolgo, da smo skupaj tudi nocoj, v tem veselem trenutku za vas in vse nas. Naj vam še velikokrat rečemo: »Sam Bog vas je poslal.« Hvala, dragi Bogdan! Vse najboljše – in Bog vas živi!

Pismo za gospoda župnika

Spoštovani gospod župnik Bogdan! Ko smo bili prvoobhajanci, smo napisali pismo Jezusu, tokrat pa smo napisali pismo za vas, ki imate danes praznik. No pa prisluhnimo. Kmalu po novem letu se je v naši župniji začelo govoriti, da naš župnik praznuje 18. februarja poseben rojstni dan, to je 50. rojstni dan. Za ta dan vam želim najprej veliko in še enkrat veliko zdravja, sreče in veselja, pa seveda veliko potrpljenja, ki ga imate že sedaj z nami učenci in župljani. Želim si, da bi še dolgo ostali z nami, se z nami učili, veselili in kdaj pa kdaj tudi igrali. Župnik Bogdan vse naj, naj, saj ste najboljši župnik.

Bogdan Oražem je prava faca, imamo župnika, ki ima za nas svete maše, z nami smuča, hodi v hribe in nas pelje na romanja. Z nami ministranti igra nogomet, pelje nas na karting, poleti pa na morje. Iz Avstralije nam je prinesel igračke koale. Naš župnik

se zelo rad heca.

Želim vam, da bi bilo stisk in preizkušenj čim manj, da bi se veselje in dobra dela množila, vaše navdušenje pa ne omagovalo, da bi se vaša vnema dotikala vseh nas.

Imate spoštovanje do vseh ljudi, do starih, mladih, bolnih in tudi za ljudi druge vrste. Vi ste najboljši župnik na svetu, hvala za vse, kar ste do sedaj naredili za nas.

Z Bogom bodita še naprej takšna prijatelja kot do sedaj.

Želim si, da bi nas še naprej tako lepo vodili in krščansko usmerjali.

Naj se vam zdravje dodobra okrepi, naj bo vaše srce še naprej čisto in dobrodušno, kot mora biti.

Da bi se z nami, mladimi nadobudneži, večkrat srečevali, da bi nas imeli še vedno tako radi.

Veseli smo, ko pridete k nam na žegnanje, spomnim se, ko ste obiskovali ata. Lepo bi bilo tudi, če bi še kdaj prišli.

Želim vam, da bi veliko časa preživel v cerkvi z Jezusom.

Bog daj, da ne bi bil nikoli več tako bolan, kot ko ste bili v bolnici. Takrat smo se zavedeli, kako velik dar je, da imamo župnika, zato smo več molili za vaše zdravje, pri verouku, v župniji in doma. V ta namen smo delali tudi žrtvice in dobra dela.

Bog naj vam podari obilo zdravja, blagoslova in miru, zadovoljstva, vere, milosti in razumevanja.

Jezus naj bo vir vaše moči, roka Matere Marije pa naj vas vedno spremlja na poti življenja. Naredil sem kar nekaj dobrih del, da bi bili dober župnik še naprej, da bi vaše srce gorelo v ljubezni in služenju.

V zahvalo za vse to, vam podarjamo duhovni šopek, ki smo ga pripravili za vas.

Prošnje za gospoda župnika

Nebeški Oče, prosim Te, daj našemu župni-

ku zdravja na duši in telesu.

Dobri Bog, prosim Te, da bi gospod župnik še naprej gojil spoštovanje do vseh ljudi, do starih, mladih, bolnih in tudi do tistih, ki ne hodijo v cerkev.

Nebeški Oče, prosim Te, podari našemu župniku sreče in veselja pa seveda veliko potrpljenja z nami.

Dobri Bog, prosim Te, bodita z našim župnikom še naprej tako dobra prijatelja.

Nebeški Oče prosim Te, da bi naš gospod župnik Bogdan še dolgo ostal z nami, se z nami učil, veselil in kdaj pa kdaj tudi igral.

Dobri Bog, daj, da gospod župnik ne bi bil nikoli več tako bolan kot takrat, ko je bil v bolnici. Ob tem smo se zavedeli, kako velik dar je, da imamo duhovnika, daj nam moči in volje, da bi še naprej molili za njegovo zdravje in zvestobo svojemu poslanstvu.

Romanje v San Giovanni Rotondo

»Za Primoža gre«

V četrtek 8. februarja se nas je dvajset romarjev zbralo v Polhovem Gradcu, kjer smo imeli ob 6. uri sveto mašo ter blagoslov za srečno pot. Sveto mašo je daroval g. Bogdan Oražem, ki je bil tudi naš vodič na romanju. Nato pa smo se ob 7. uri odpeljali z avtobusom na romanje v San Giovanni Rotondo, v mesto, ki leži v južni Italiji. Ta znan romarski kraj smo izbrali zato, da smo obiskali Primoža Trobca iz Črnega Vrha, ki je v tem italijanskem mestu s svojo mamo od 2. januarja 2018 na rehabilitaciji po prometni nesreči. Pot nas je peljala čez mejni prehod Vrtojba mimo Palmanove, Padove, Bolonije, San Marina, Ancone, Pescare do San Giovannia Rotondo. Med dolgo vožnjo smo se v avtobusu vsi predstavili, prebrali eno misel patra Pija, molili rožni venec ter prepevali. Imeli smo nekaj krajših postankov, daljši postanek pa v mestu Loreto.

To mesto je v osrednji Italiji, natančneje v provinci Ancona. Sprehodili smo se po trgu, kjer je velik vodnjak ter si ogledali baziliko, katere zaklad je nazareška hišica. To hišico so iz Nazareta po delih prinesli najprej na Trsat, potem pa v Loreto. V tej hiški je Marijin oltar in nad njim se iz izrezljane podobe smehlja mila Devica z Jezusom v naročju. Od tu pa nas je pot vodila v San Giovanni Rotondo, kamor smo prispeli v večernih urah, se nastanili v hotel in prenočili. Zjutraj po zajtrku smo se srečali s Primožem, ki nas je čakal ves nasmejan in dobre volje. Primož je po mesecu naporne rehabilitacije že pokazal prve znake okrevanja, najbolj se mu izboljšuje dihanje, občasno pa lahko malo premakne tudi roke in noge. Skupaj s Primožem smo odšli do cerkve, kjer smo imeli sveto mašo. V tej cerkvi je včasih maševal in spovedoval pater Pij. To italijansko mesto je zelo znan romarski kraj, saj je tu deloval in živel vse do svoje smrti pater Pij. Znan je bil po svojih stigmah, znamenjih Kristusovih ran, ki so krvavele pol stoletja. Bil je izredno priljubljen spovednik, ustanavljal je molitvene skupine, v tem mestu pa je dal zgraditi moderno bolnišnico. Pater Pij se je rodil 25. maja 1887, umrl pa 23. septembra 1968. Po enem najkrajših postopkov v zgodovini cerkve ga je papež Janez Pavel II. leta 1999 razglasil za blaženega, leta 2002 pa za svetnika. Po sveti maši smo si ogledali muzej ter grob patra Pija, ki je v kripti cerkve Marije Milostne. Ogledali smo si tudi novo cerkev, katera sprejme do osem tisoč ljudi, trg pa sprejme do petinštirideset tisoč ljudi. Ta kraj bo 17. marca 2018 obiskal papež Frančišek ob petdeseti obletnici smrti patra Pija in stoti obletnici pojava stigme. Zanimivost nove cerkve je tudi ta, da cerkev stoji na enem stebru in ima ene največjih orgel na svetu. V notranjosti cerkve smo videli ogromno mozaikov, delo patra Ivana Rupnika. Srečali smo se tudi s pri-

vincialom patrom Mauriziom Placentinom, ki je sprejel Primoža na rehabilitacijo, in mu izročili skromno darilo v zahvalo. Nato je sledilo kosilo ter prosto popoldne za ogled mesta, nakup spominkov, vzpon na križev pot ter ogled obmorskega mesta Manfredonija. Sledila je večerja, nato pa smo se v večernih urah odpeljali proti domu. Med potjo smo se ustavili še v Vipavskem križu, kjer nam je pater Luka Modic povedal nekaj stvari o zgodovini cerkve v tem kraju. Ogledali smo si samostan, cerkev ter knjižnico. Z romanja smo se vrnili okrog dvajsetih v soboto, bili smo polni lepih vtisov in dobre volje.

Zahvaljujem se vsem, ki ste se udeležili romanja, še posebej g. župniku Bogdanu Oražmu. Primožu pa vsi želimo, da bi čim hitreje okrevalec.

Blažka Trobec

Višarje

Tudi letos smo nekaj dni med zimskimi počitnicami člani ene izmed zakonskih skupin ter nekaj drugih družin, ki so z nami povezane, preživeli na Svetih Višarjah. Nastanili smo se v sobah v župnišču, ki stoji tik pod stopnicami, ki nas pripeljejo do romarske cerkve. V eni izmed sosednjih stavb so v istem času prebivali mladi iz polhograjske župnije. Za vse, kar smo doživeli, se moramo zahvaliti gospodu župniku Bogdanu, ki je vse odlično organiziral.

Mnogi ste 1766 metrov visoke Svete Višarje, ki so del zahodnih Julijskih Alp, obiskali bodisi kot romarji bodisi kot smučarji. Romarsko svetišče že vrsto let povezuje in združuje Slovence, Italijane in nemško govoreče narode. Tudi na smučišču, kjer smo smučali čez dan, smo lahko srečali različno govoreče. Opoldne smo v cerkvi s kratko molitvijo počastili Marijo in Boga. Kratek smučarski premor je bil namenjen tudi pri-

grizku. Otroci so nekaj časa preživeli ob kartanju. Odrasli smo ob toplem napitku kramljali o tem in onem. Sledilo je popoldansko smučanje.

Ob 17. uri smo se zbrali okrog oltarne mize pri sveti maši, ki jo je spremljalo ubrano petje mladih in (malo manj mladih) ob spremljavi kitare. Sveto mašo je seveda daroval gospod župnik Bogdan Oražem. Sledil je večerni topli obrok. Večer smo zaključili z družabnimi aktivnostmi. Dva večera smo preživeli skupaj z mladimi. Med drugim smo se spomnili župnikovega jubileja in se posladkali z okusno torto. Nekateri so si ogledali film z bogato vsebino.

Mene so zlasti pritegnile besede gospoda župnika, ki so govorile o malikih sodobnega časa. Njegov govor je popestrila slikovita projekcija. Za našo duševno hrano je bilo zares dobro poskrbljeno.

Lepo je bilo v družbi veselih in sproščenih ljudi, ki jim tradicionalne krščanske vrednote še vedno veliko pomenijo.

Damjana Oblak

18. februarja smo se po kosilu polhograjski mladinci zbrali pred trgovino in kmalu krenili na pot proti lepim Višarjam. Za las smo ujeli gondolo in se povzpeli na skoraj 1800 m nadmorske višine. Takoj smo šli v našo kočico, da bi se segreli, saj nas je pošteno prepihal na poti gor. Spili smo čaj in se razpakirali. Zvečer smo odšli k župniku v župnišče, kjer smo skupaj z družinami proslavili njegovega abrahama. Prihajajoče dni smo preživeli aktivno, vsak na svoj način. Nekateri so smučali, drugi bordali, nekatera pridna dekleta pa smo ostala v koči in pripravila malico in kosilo. Ker pa nismo hotele biti samo za štedilnikom, smo šle malo naokoli po Višarjah in se nadihale svežega zraka. Čeprav se nismo smučale, smo dobro izkoristile preživet čas v gorah. V sredo pa smo okoli 14.00 odšli proti domu. Višarje

so nam vsem ostale v čudovitem in mrzlem spominu.

Saša Bleiweis

Turja Remeta, Ukrajina

Ukrajina je prostrana država, tridesetkrat večja od Slovenije. Je žitnica Evrope in največja država in v celoti leži v Evropi. Peščica zelo bogatih ljudi živi na račun revnih, ki se zaradi brezposelnosti in v upanju na boljše življenje podajo v velika mesta. Mnogi postanejo brezdomci, se vdajo alkoholu, drogi in prostituciji.

Marijine sestre smo prišle v Ukrajino, v pet in pol milijonsko glavno mesto Kijev, leta 2005 na povabilo g. Tomaža Mavriča in tamkajšnjih lazaristov z željo, da bi skupaj naredili kaj za uboge. Takrat sta se jim pridružili s. Marta Meško, Ukrajinka iz Zakarpatja, in s. Jožica Sterle iz Starega Trga pri Ložu. Po enajstih letih življenja in služenja v Kijevu smo Marijine sestre 22. oktobra 2016 odprle novo skupnost na zahodnem delu te velike države, v Zakarpatju v bližini mesta Užgorod v vasi Turja Remeta na rojstnem domu s. Marte Meško. Tam zdaj živita s. Jožica Strle in s. Ivančica, ki prihaja iz hrvaške province. Njima se bom pridružila 12. marca. V Kijevu pa sedaj delujejo s. Marta Meško in s. Barbara Peterlin ter dve novinki, Ukrajinka Katja ter Paulette iz Sirije.

Kot ima revščina veliko obrazov, tako raznovrstno je tudi delo naših sester. V Kijevu gredo večkrat tedensko s prostovoljci na železniške in podzemne postaje ter brezdomcem, med katerimi so tudi otroci, delijo sendviče, topel čaj, nogavice in rokavice ter odeje. Direktor železniške postaje v Kijevu je sestri povedal, da v mrzlem zimskem mesecu okoli železnice umre tudi do sedemdeset brezdomcev, ker država zanje ne poskrbi. Komunizem je uničil moralo in

uspel mnogim ljudem vcepiti misel, da so prizadeti otroci, bolniki, invalidi, ostareli in brezdomci v tej družbi nepotrebni. Tudi zdravstveno socialni sistem je katastrofalen. Ko sestre gredo v bolnišnico za brezdomce, nesejo s seboj rjuhe, brisače in vse, kar potrebujejo za njihovo osebno higieno ter prevezovanje ran. Zdravniki predpišejo zdravila, ki pa so vsa plačljiva. Prav tako tudi vsi operativni posegi. Največja sreča za sestre je, ko bolni prosijo za sveti krst in da lahko poskrbijo, da se umirajoči spravijo z Bogom, ko jih obišče pravoslavni, grkokatoliški ali katoliški duhovnik.

Veliko vam bo lahko iz svojih bogatih izkušenj povedala s. Jožica, ki bo prišla v Polhov Gradec 11. marca na podelitev mojega misijonskega križa. Zelo sem vesela, da ga bom lahko prejela v domači župniji, podprta tudi z vašo molitvijo. Vabim vas k sv. maši v nedeljo, 11. marca, ob 10. uri!

Mnogo lepega in pretresljivega o Ukrajini ste slišali na valovih radia Ognjišče ob zbiranju sredstev pri letošnji Pustni sobotni iskrici. Bog vam povrne za darove in molitev, ki ste jih namenili za uboge. Tudi vam Jezus izreka: »Kar ste storili kateremu izmed mojih najmanjših bratov, ste meni storili!«

s. Ana Helena Tominec

S. Jožica naju je šokirala, ko je dejala, da je pred časom poskrbela za gospo, ki je nihče ni umil dve leti ... Dve leti! Nepredstavljive stvari so tukaj resničnost. V deželi, ki ima v trgovinah in storitvah podobne cene kot Slovenija, ima upokojenec 40 evrov mesečne pokojnine. In kako preživijo? Težko, mnogi so brezdomci, mnogi se vdajo alkoholu, mamilom ... Delo požrtvovalnih in predanih sester je torej predvsem socialno-medicinsko. Pristopajo k pomoči potrebnim in misijonarijo v mestih, katerih parkirišča so polna bleščečih avtomobilov, ki smo jih občudovali na pravkar končanih avtomobilskih salonih. "Ni da ni!" Kogarkoli sva vprašala, kakšna je današnja Ukrajina, je odgovoril: "Dežela nasprotij! Država kontrastov!"...

Vir: internet; Juretov Blog

Pretrsljivo pripoved o razmerah v Ukrajini in požrtvovalnemu delu Marijinih sester misijonark si lahko preberete na internetu na »Juretovem blogu«. Resnično smo veseli, da bomo v naši župniji zopet pričela podelitvi misijonskega križa. Pri obredu bo navzoč tudi naš misijonar Janez Krmelj. Vabim vas, da duhovno podpremo sestro Ano Heleno Tominec v njeni odločitvi, da kot misijonarka služi Bogu in ubogim. Darujmo našo postno molitev za sestro Ano. Misijon Marijinih sester pa boste lahko podprli tudi z darovanjem pri sveti maši na dan prejema misijonskega križa.

Trobčevo leto

Jakob Trobec, polhograjski škof v Združenih državah Amerike, 180 let od rojstva

Trobec je bil nato kaplan pri misijonarju Buhu, s katerim sta duhovno oskrbovala nove priseljence, med njimi tudi Slovence. A tu je ostal le malo časa. Postal je župnik v Wabashi, kjer je bilo veliko Ircev, Nemcev in Francozov. Tu je doživljal vso težo duhovniške službe, o čemer je pisal domačim; objavljeno v Zgodnji danici, 1. junija 1867: »Včeraj zvečer, ko sem se ravno pripravil to pisemce pisati, pride nekdo pome in treba je bilo iti skoraj sedem ur daleč k bolniku in tako se mi je pismo zopet zapoznilo. /.../ Moj misijon je pač veliko prevelik za enega duhovna; vendar vse bi še bilo, ko bi le bolnikov nič ne bilo ali to je bila težava preteklo zimo. Treba je bilo iti od enega kraja po kantonu do drugega, včasih truden domu pridem, hajdi, zopet drugam, morebiti ne

več kot kakih šest ali sedem ur hoda, v kakršnem koli vremenu. Enkrat sem bil v nekem misijonu, šest ur od tod, kar pride po službi Božji nekdo pome in hajdi! Treba je bilo iti čez hribe in doline k bolniku. Odsvetovali so mi ljudje čez neki potok iti, ker led ni bil prav trden, potok pa tam prav globok. Ker je bilo že pozno, se vendar po tej bližnji poti k bolniku napotim. Prav srečno je šlo čez potok. Ko bolnika prevedim, grem ravno po tisti poti nazaj že pozno v noč. Ko na sredo reke pridem, pa začne led pokati na vse strani, da me je bilo malo groza in pripravljen sem bil iz sani skočiti, ako bi se ledeni most popolnoma vdal. Vendar srečno je šlo čez in kmalu sem bil pri nekem prijaznem Nemcu, ki me je do bližnje misijonske postaje spremil, ker sam nisem pota vedel. Peljal me je po neki grdi dolini, kjer je bilo vse polno ledu. K sreči sem bil dal ravno tisti dan konja ostro podkovati, sicer bi ne bilo mogoče po taki divji poti naprej. Nemeč, ki me je spremljal, akoravno čvrst lovec, je sto in stokrat padel in pod konja pridrčal, kar ni bilo ravno nevarno, ker konj je bil truden in pohleven kot ovčica. Šla sva večji del po rokah in nogah eden pred konjem, drugi pa za sanmi. – Enkrat sem bil obiskal duhovna v Ročestru, okoli 14 ur od tod. Pridem nazaj drugi dan zvečer ves truden pa kar koj je bilo treba k bolniku štiri ure daleč. Vzel sem konja na posodo, ker moj je bil preveč truden in odrinil. Previdel sem neko prav nevarno bolno ženo, ki je že drugi dan umrla. Prišedšemu domov okoli polnoči, mi pride hlapec naproti in pravi: »Milujem vas, treba je iti zopet k drugemu bolniku, okoli tri ure daleč.« Izprežem konja in ga domu pošljem ter zopet svojega vzamem, ki ni bil prav pri volji iti. Ko tu opravim, pridem domu okoli štirih zjutraj ves zaspan in truden, ker potoval sem takrat okoli 80 angleških milj ali blizu 27 ur hoda. – Vendar se to vse brž pozabi, da se le malo pospi in se udje poravnava

jo, ne škoduje mi kaj takega kar nič, vedno bolj zdrav in trden sem, hvala Bogu.«

Milka Bokal

Prošnja za donacijo kostnega mozga

Našega prijatelja Toneta Pogačarja iz Dvora je ujela težka bolezen. Trenutno se zdravi na hematološkem oddelku kliničnega centra v Ljubljani in za ozdravitev nujno potrebuje presaditev kostnega mozga. Zdravniki intenzivno iščejo ustreznega darovalca. Če bi bil kdo pripravljen, da z vpisom v register darovalcev (in ob morebitnem ujemanju tudi darovati kostni mozeg) poveča možnost ozdravitve, naj pokliče na Zavod za transfuzijo krvi - Center za tipizacijo tkiv, Ljubljana, Šlajmerjeva 6, tel.: 01/543 82 20. Za začetek je potreben samo vzorec slin, zaželen starost je do 45 let. Vse potrebno dobite po pošti (palčko za odvzem slin, obrazce, kamor vpišete svoje podatke in kuverto s plačano poštnino za vračilo vzorca), tako da ni treba hoditi na kliniko v Ljubljano. Lahko pa pokličete tudi Ireno na tel.: 041 251-999. Več o postopku darovanja kostnega mozga si lahko preberete na spletni strani: <http://www.slovenija-transplant.si/index.php?id=presajanje-kostnega-mozga> Vašo dobroto naj vam Bog povrne!

Urniki dogodkov:

- 4. marec – križev pot na Kalvarijo – pripravljajo veroučenci
- 9. marec ob 19^h - križev pot, ki ga bodo oblikovali mladi
- 10. marec ob 9^h – srečanje za birmance, ministrante in misijonsko-karitativno skupino
- 11. marec ob 10^h – podelitev misijonskega križa

- 11. marec ob 15^h – križev pot na Kalvarijo – pripravljajo pevci
- 13. marec ob 20^h – skupina po izgubi ljubljene osebe
- 18. marec ob 18^h – liturgično praznovanje sv. Jožefa, Jezusovega rednika
- 18. marec ob 15^h – križev pot na Kalvarijo – pripravljajo zakonci
- 19. marec – praznik svetega Jožefa – Jezusovega rednika
- 24. marec – liturgično praznovanje Gospodovega oznanjenja
- 24. marec ob 9^h – srečanje pritrkovaške skupine
- 24. marec ob 19^h – prireditev ob materinskem dnevu v Kulturnem domu Jakoba Trobca
- 25. marec ob 14.30 – spokorno bogoslužje, spovedovanje in križev pot
- 29. marec ob 19^h – VELIKI ČETRTEK – spomin na Jezusovo zadnjo večerjo; po obredih velikega četrтка bodo v cerkvi na razpolago oblati. Prostovoljni prispevki za oblate bodo namenjeni Župnijski Karitas.
- 30. marec ob 15^h – molitev križevega pota
- 30. marec ob 19^h – VELIKI PETEK – spomin Jezusove daritve na križu
- 31. marec – VELIKA SOBOTA – celodnevno češčenje božjega groba
- 31. marec ob 7^h – blagoslov velikonočnega ognja
- 31. marec ob 19^h – VIGILIJA – najslovesnejša maša vseh maš
- 1. april – VELIKA NOČ – praznik Gospodovega vstajenja

Sestanki za starše veroučencev

- četrtek, 8. marec ob 17^h – starši in veroučenci 4., 5. in 6. razreda
- torek, 15. marec ob 17^h – starši in veroučenci 3. razreda
- torek, 22. marec ob 17^h – starši in veroučenci 1. in 2. razreda

Obvestila in vabila

Molitev križevega pota v postu

V postu vsi lepo povabljeni k molitvi križevega pota ob petkih zvečer in vsako nedeljo ob treh popoldne, ko bomo skupaj molili ob postajah križevega pota, ki so na poti na Kalvarijo. Otroci boste ob vsaki molitvi križevega pota posejali pšenično seme v zemljo pod križ pri daritvenem oltarju. Seme mora umreti, da zraste pšenica, ki je potrebna za naš vsakdanji kruh. Tudi Jezus je za nas umrl na križu. Pri vsaki sveti maši se ponavlja ta skrivnost daritve in pri svetem obhajilu zaužijemo njegovo telo. Tudi naše molitve, odpovedi in dobra dela so lahko vsakdanji kruh za naše bližnje. Otroci boste po razredih polnili vreče s pšenico za fanta Diksona iz Malavija. Zbrani denar od tega bomo namenili za njegovo šolanje.

Srečanje Ljubljana skupaj

Prideš na naslednje srečanje Ljubljana skupaj? Tokrat nam ne bo treba daleč. Srečanje bo namreč v Polhovem Gradcu! Ljubljana skupaj so srečanja, namenjena mladim iz ljubljanskih dekanij. Nastala so na pobudo mladih z željo po druženju, spoznavanju, povezovanju, molitvi, slavljenju, glasbi. Srečanje bo v petek, 9. marca, ob 19. uri v župniji Polhov Gradec. Srečanje se prične s slavnim molitvijo v cerkvi, zatem sledi križev pot z baklami in lučkami. Sledi pogostitev in druženje. Lepo vabljeni. Z nami bo novi Stična bend!

Materinski dan

V soboto, 24. marca ob 19^h, vabljeni v Kulturni dom Jakoba Trobca. Na praznik Gospodovega oznanjenja bomo praznovali materinski dan. Spomnili se bomo naših mam in očetov. Praznovanje bodo oblikovali otroci iz pevskega zboru »Višajčki« s

pomočjo TD Briše in Kulturnega društva Gregor Rihar. Prav vsi lepo vabljeni.

Marijina zemlja

Danes se mnogi odločijo, da bodo živeli, kot da Boga ne bi bilo. A kljub temu na milijone ljudi govori z Bogom, Jezusom in Marijo. Dokumentarni film Marijina zemlja ("Tierra de Maria"), ki človeku 21. stoletja s humorjem, globino in razburljivostjo predstavi Marijina prikazovanja in božjo ljubezen, je navdušil na milijone ljudi po vsem svetu. Pričevanja tistih, ki so si film ogledali govorijo sama zase. Ljudje, utrujeni od življenja so se ga spet začeli veseliti, ženske so se odločile proti načrtovanemu splavu, ljudje so se spovedali in zopet našli notranji mir, nekdanji duhovnik se je spet vrnil v svojo službo, mnogi so se vrnili v cerkve in prejeli zakramente, mnogi so (ponovno) odkrili vero. Film je tako tudi evangelizacijski. Film si lahko ogledate v Ljubljani v koloseju in ga toplo priporočamo.

Velika sobota – češčenje božjega groba

- ob 7^h – blagoslov velikonočnega ognja
- ob 7^h – Setnik
- ob 8^h – Briše
- ob 9^h – Praproče
- ob 10^h – Polhov Gradec
- ob 11^h – otroci in birmanci
- ob 13^h – Pristava, Setnica in Selo
- ob 14^h – Dolenja vas, Dvor, Belica, Babna Gora, Hrastenice in Log
- ob 15^h – Podreber in Srednja vas
- ob 16^h – udeleženci velikonočnega žegna
- ob 17^h – mladi

Velika sobota – blagoslov velikonočnih jedil

- ob 15^h – Briše
- ob 15.30 – Dvor

- ob 16^h – Podreber
- ob 16.30 – Polhov Gradec
- ob 17^h – Praproče

Vabilo mladim

- vsak petek ob 20^h mladinsko srečanje. Lepo vabljeni! Vsi mladi vabljeni v petek, 9. marca ob 18^h, k sveti maši, po njej bo križev pot na Kalvarijo, ki ga bodo oblikovali mladi.
- na veliko soboto ob 17^h vabljeni vsi mladi k molitveni uri pred Najsvetejšim.

Čiščenje župnijske cerkve:

- 3. marec – Stari del Polhovega Gradca
- 10. marec – Novi del Polhovega Gradca
- 17. marec – Potok
- 24. marec – Briše in Praproče
- 31. marec – Setnik, Selo in Setnica
- 7. april – Dolenja vas, Dvor, Belica, Babna Gora, Hrastenice in Log

Božja otroka sta postala

Marcel Buh, Smolnik 19 a
Lovro Kozjek iz Dvora 40

Od nas sta odšla:

Stanislav Rztresen, Črni Vrh 56
Stjepan Ružič, Polhov Gradec 107

Priporočamo jih v molitev!

Oddane maše:

† Matilda Krmelj; za božji blagoslov v družini; za božji blagoslov v zakonu; v zahvalo za 80 let, Jože Rihar; 3 x † Frančiška Nartnik; na čast Materi Božji za zdravje; † starši Dolinar; † rodbina Dolinar; † starši Bogataj in svak Albin; za duhovno zdravje družine Žnidaršič; † Justina Markelj; 2 x Ema Rihar

Slomškove drobtinice

Prijatelj nam je treba kakor vsakdanjega kruha!

Če hočeš pravega prijatelja najti, ga ne išči po imenitnosti in ne po bogastvu, ampak po krepostih. Prijateljevo zvestobo boš prav spoznal v nesreči, ne v dobrih in veselih dneh. Ne sodi prijatelja po besedah, temveč po dejanjih.

Mašni nameni v marcu

1	Albin, Če škof	18 ^h na čast Materi Božji za zdravje
2	Neža Praška, Pe klarisa	18 ^h † starši in brat Andrej Šifrer
	Prvi petek	
3	Kunigunda, So kraljica	8 ^h v Dvoru; † Seliškarjevi in Lovrenc Laznik
	Prva sobota	18 ^h † Milan Ševerkar
		Na čast Materi Božji za uspešno okrevanje
4	3. postna Ne nedelja	7 ^h Za žive in rajne župljane 8 ³⁰ Črni Vrh; † Stane Skopec – obletna 10 ^h † Maks Rutar – obletna
		STANOVSKA ZA OTROKE
		Da bi bili kristjani po vsem svetu orodje Božje ljubezni.
5	Hadrijan, Po mučenec	doma ni maše
6	Fridolin, To opat	18 ^h
7	Perpetua in Sr Felicita, mučenki	8 ^h † Cilka in Ivan Nartnik – obletna 17 ^h Črni Vrh; † Stanislav Raztresen – 7. dan
8	Janez od Če Boga, red. ust.	18 ^h † rodbina Založnik – Jakovi
9	Frančiška, Pe Rimska	18 ^h
10	40 mučencev, So iz Armenije	18 ^h † rodbina Kogovšek
11	4. postna Ne nedelja	7 ^h Za žive in rajne župljane 8 ³⁰ Črni Vrh; † Sandi Končan – obletna 10 ^h † Marija Malovrh – obletna
		STANOVSKA ZA DORAŠČAJOČE
		Da bi sestra Ana Helena pogumno oznanjala moč Božje ljubezni na misijonu v Ukrajini.
12	Inocenc I., Po Papež	doma ni maše
13	Leander, To Seviljski	18 ^h
14	Matilda, Sr kraljica	8 ^h † Ana Setnikar, Setnica 17 17 ^h Črni Vrh; † Slovníkovi
15	Ludovika de Če Marillac	18 ^h † Anton in Katarina Malovrh, Setnik 24
16	Hilarij, Pe Oglejski	18 ^h
17	Patrik, So škof	18 ^h † Filip Božnar – obletna

18	5. postna, tiha Ne nedelja	7 ^h Za žive in rajne župljane 8 ³⁰ Črni Vrh; † Andrej in Matej Buh 10 ^h † Blaž in Katarina Janša
		STANOVSKA ZA MLADINO
		Da bi z odpovedjo, molitvijo in dobrimi deli premagali slaba nagnjenja in svoja življenja naravnali na Boga.
19	Jožef, Po Jezusov rednik	8 ^h † Marija Franc in Alojzija Osredkar 17 ^h Črni Vrh; 18 ^h † Franc in Marija Kovač
20	Klavdija, To mučenka	18 ^h † Stjepan Ružič – 30. dan
21	Serapion, Sr škof	8 ^h † rodbina Rus in Rozalija 17 ^h Črni Vrh; † Stanislav Raztresen – 30. dan
22	Lea, Če spokornica	18 ^h † Leopold Laznik
23	Alfonz, Pe Turibij, škof	18 ^h † Janez Janša, Podreber – obletna
24	lit.praznova, So Gospodovega oznanjenja	8 ^h 17 ^h Črni Vrh; 18 ^h
25	Cvetna Ne nedelja	7 ^h Za žive in rajne župljane 8 ³⁰ Črni Vrh; † starši in brata Končan – obletna 10 ^h † Jože Laznik, Log – obletna
	(prestavitev ure)	STANOVSKA ZA STARŠE
		Da bi v zakramentu svete spovedi doživeli moč Božjega odpuščanja in zaživeli novo življenje.
26	Evgenija, Po mučenka	doma ni maše
27	Peregrin, To redovnik	18 ^h
28	Proterij, škof, Sr	8 ^h † Marija Špendov 17 ^h Črni Vrh;
29	Veliki četrtek, Če	19 ^h † Bernarda Gabrovšek – obletna 19 ^h Črni Vrh;
30	Veliki petek, Pe	19 ^h obredi velikega petka 19 ^h Črni Vrh; obredi vel. petka
31	Velika sobota, So	19 ^h Črni Vrh;